

Ludwig Lazarus Zamenhof,

## Надежда

*tradukita de Коган*

Новым чувством мир  
обогатился,  
Зов могучий уж везде гремит.  
Вихрем легким пусть же  
прокатится  
Этот зов - и землю оживит.

Не мечом кровавым потрясая  
За собой влечет он род  
людской.  
Мир от распри вековой спасая  
Он сулит гармонию, покой.

Под надежды знаменем  
священным  
Собралися мирные борцы.  
Подвиг свой упехом  
несравненным  
Увенчают счаствия творцы.

Стены вековой вражды  
воздвигнув  
Захлебнутся мир готов в  
крови.  
Но преграды рухнут, распри  
сгинут  
Под могучим натиском любви.

Овладевши речью всем  
понятной  
Люди руки дружески сплетут.  
В круг один семейный,  
необъятный  
Все народы радостно войдут.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

## La espero

*tradukita de Leopold Blumental*

En la mondon venis nova  
sento,  
tra la mondo iras forta vo-  
ko;  
Per flugiloj de facila vento  
nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta  
ĝi la homan tiris familion;  
Al la mond' eterne militan-  
ta  
ĝi promesas sanktan har-  
monion.

Sub la sankta signo de l' es-  
pero  
kolektiĝas pacaj batalan-  
toj,  
Kaj rapide kreskas la afero  
per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de mil-  
jaroj  
inter la popoloj dividitaj;  
Sed dissaltos la obstinaj  
baroj,  
per la sankta amo disbati-  
taj.

Sur neŭtrala lingva funda-  
mento,  
kompreneante unu la alian,  
La popoloj faros en konsen-  
to  
unu grandan rondon fami-  
lian.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

## Nadzieja

*tradukita de Leopold Blumental*

Nowych uczuć trysnęłaś krynicą,  
Idzie światem potężne wołanie;  
Niech je wiatry za skrzydła  
pochwyca,  
Niech rozniosą po żywiołym łanie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie  
rzesze  
Nie do mieczy, nie do krwawej  
burzy,  
On nadzieję świętą w sercach  
krzesze,  
Ludziom - wrogom wieczny pokój  
wróży.

Pod sztandarem tej świętej nad-  
ziei  
Pokojowi się kupią szermierze...  
Szybko rośnie moc drogiej idei,  
Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwałe mury dzieliły narody,  
Między nimi stały lat tysiące.  
Ale padną oporne przegrody,  
Gdy uderzą w nie serca gorące.

Na osnowie jednej wspólnej mowy  
Ludy myślą napełnią się Bożą,  
W zrozumieniu i w zgodzie świat  
nowy,  
Jedną wielką rodzinę utworzą.

...

...

...

Мирный путь усердно  
продолжая  
Подвиг свой, друзья, мы  
завершим -  
Дивную мечту земного рая  
Для семьи людской  
осуществим.

Nia diligenta kolegaro  
en laboro paca ne lacigos,  
Ĝis la bela songo de l' ho-  
maro

por eterna ben' efektivigos.

Więc szermierze wytrwają w jed-  
ności,  
Wielkim trudem się swoim nie  
zmęczą,  
Póki piękne marzenie ludzkości  
Nie zabyśnie nam wieczystą  
tęczę.

*Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, \*1859-12-15 – †1917-04-14) en la Rusan de Kogan.*

Arg-377-892 (2008-04-01  
17:01:27)

Prenita el la retejo <http://miresperanto.narod.ru/tradukoj/zamenhof.htm>.

*Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, \*1859-12-15 – †1917-04-14).*

Arg-377-742 (2006-12-28  
23:25:19)

*Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, \*1859-12-15 – †1917-04-14) en la Polan de LEOPOLD BLUMENTAL (Leo Belmont, \*1865-03-08 – †1941-10-19).*

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

*Tiun ĉi tradukon de la origina Esperant-lingva poemo "La Espero" mi (Manfred Retzlaff) trovis en la interreta enciklopedio "Vikipedio", en [http://pl.wikipedia.org/wiki/La\\_Espero](http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero).*